

อธิการบดี
เลขรับที่ 1796 57
วันที่ 21 พ.ค. 2557
เวลา 10.13 น.

สำนักงานพัฒนาและฝึกอบรม
กองการเจ้าหน้าที่
เลขรับ 5611
วันที่ 19 พ.ค. 2557
เวลา 15.31 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โทร. 12124 ต่อ 3109

ที่ ศธ 0514.8/1777

วันที่ 16 พฤษภาคม 2557

เรื่อง ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่นไปราชการต่างประเทศ

เรียน อธิการบดี (ผ่านผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่)

ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์
เลขรับ 3219
วันที่ 20 พ.ค. 2557
เวลา 09.27

ด้วย นายมานะ นาคำ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ และ นายศิลปกิจ ตีขันติกุล พนักงานมหาวิทยาลัยเงินงบประมาณแผ่นดิน ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดสายวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความจำเป็นจะต้องเดินทางไปติดตาม และประเมินผลการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม ซึ่งได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูล ณ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ในระหว่างวันที่ 2 - 6 มิถุนายน 2557

คณะฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการไปราชการครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อติดตามและ ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาให้เป็นไปตามเค้าโครงที่กำหนดไว้ จึงใคร่ขออนุมัติให้ นายมานะ นาคำ และ นายศิลปกิจ ตีขันติกุล ไปราชการ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีกำหนด 5 วัน ในระหว่างวันที่ 2 - 6 มิถุนายน 2557 โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณเงินรายได้ประจำปี 2557 แผนงาน ผู้สำเร็จการศึกษาสาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งาน/โครงการ จัดการศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รหัส 0214 หมวดรายจ่าย เงินอุดหนุนทั่วไป กิจกรรม การบริหารงานทั่วไป โครงการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้าง ความรู้แก่นักศึกษา รหัส 041-02 จำนวน 20,000 บาท พร้อมนี้ได้แนบสำเนาเค้าโครงวิทยานิพนธ์มาเพื่อ ประกอบการพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

A. Na

(อาจารย์สุขุม วสุนธราไตรภพ)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาราชการแทน

เรียน อธิการบดี (ผ่านรองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์) คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กองการเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้ว เห็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบ

- โปรดอนุมัติ ต่อจตุตถไปราชการต่างประเทศ
- โปรดลงนามในเอกสารที่แนบนี้

[Signature]
(นายชัชวาล หนองนา)
หัวหน้างานพัฒนาและฝึกอบรม
ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

อนุมัติ
[Signature]
(รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
21 พ.ค. 2557

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

[Signature]
(รองศาสตราจารย์พิษณุ อุตตะมะเวทิน)
รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์
20 พ.ค. 2557

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนาถือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่บรรดาประเทศทั่วโลกกำลังตื่นตัวและให้ความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศลาวซึ่งดำเนินการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องหลังการเปิดกองประชุมใหญ่ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายนปี ค.ศ. 1986 ที่นครหลวงเวียงจันทน์เป็นต้นมาทั้งนี้พิจารณาว่าเป็นจุดเริ่มต้นแห่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านนโยบาย และแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไม่ว่าจะเป็นนโยบายทางการเมือง นโยบายระหว่างประเทศ และแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในรูปแบบใหม่ จากการเปลี่ยนแปลงพรรคและรัฐบาลลาวได้มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนนโยบายอย่างต่อเนื่องนับเป็นระยะ ๆ มาเพื่อค้นหากระบวนการวางแผนที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคม และสอดคล้องกับระบบการดำรงชีวิตของประชาชนลาวทุกคนเผ่าที่อาศัยอยู่ในทั่วทุกพื้นที่ของประเทศ ตลอดระยะที่ผ่านมารัฐบาลได้ทุ่มเททรัพยากรเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ รวมทั้งยังมีหน่วยงานภาคเอกชน หรือ โครงการช่วยเหลือจากต่างประเทศที่เข้ามาสนับสนุนหากแต่ผลที่ปรากฏคือ ความด้อยพัฒนานายังมีอยู่ (กรมแผนการคณะกรรมการและการลงทุนแห่งชาติลาว 2005)

การที่รัฐบาลได้มุ่งนโยบายการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนลาว บรรดาเผ่าชนนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นเป้าหมายบูรณิมสิทธิ์ (Priority) แห่งชาติเกี่ยวกับยุทธศาสตร์เพื่อการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนลาวบรรดาเผ่าในทั่วประเทศกล่าวคือบรรดาชนเผ่าต่างๆ ส่วนมากอาศัยในพื้นที่ห่างไกลจากตัวเมืองและอาศัยอยู่กระจัดกระจายตามบนภูเขาต่าง ๆ ที่ยังมีอาชีพการถางป่าเพื่อทำไร่ทำสวนเลื่อนลอยอย่างต่อเนื่องอันก่อผลกระทบต่อ การบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าแหล่งต้นน้ำลำธารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งดังกล่าวนี้ นับว่าเป็นอุปสรรคต่อแนวทางการพัฒนาและนโยบายที่พรรคและรัฐบาลได้วางออกและอีกอย่างได้ส่งผลกระทบต่อทางด้านเศรษฐกิจและภาพพจน์ของลาวในวงการระหว่างประเทศโดยส่วนรวม (คณะกรรมการแผนการและการร่วมมือแห่งชาติลาว คู่มือเกี่ยวกับชนเผ่า ที่นครหลวงเวียงจันทน์ กองทุนหลุดพ่อนความยากจน 2004)

ด้วยเหตุนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้แนวทางนโยบายการสร้างบ้านเป็นหัวหน่วยพัฒนาสร้างบ้านใหญ่ให้กลายเป็นตัวเมืองเล็กในชนบทโดยรัฐบาลได้เลือกเอาเขตที่มีเงื่อนไขสะดวกในการพัฒนาที่จะขยายเส้นทางเข้า

สำเนาถูกต้อง

อ.ช.ก.

(นางสาวฉันทา วงษ์โก)

บุคลากร

ไปถึงหรือเขตที่ใกล้ตัวเมือง เพื่อให้สามารถเข้าไปพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสะดวกต่อการปรับปรุงพื้นฐาน โครงสร้างการดำรงชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น จากแนวทางการพัฒนาของรัฐได้ส่งผลให้ประชาชนลาวบรรดาเผ่าที่อยู่กระจัดกระจายตามหมู่บ้านเล็ก ๆ บนพื้นที่สูงได้พากันโยกย้ายลงมาอาศัยในเขตที่สะดวกต่อการพัฒนาของภาครัฐที่ได้กำหนดไว้ (คำสั่งแนำว่าด้วยการสร้างบ้านเป็นหน่วยพัฒนาฉบับเลขที่ 09 /กมสพ 2004) นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005 รัฐบาลได้จัดให้มีโครงการสร้างบ้านพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการบรรดาแผนการต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ เข้าไปช่วยเหลือทางด้านวิชาการการ เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ การพัฒนาหัตถกรรมและการบริการการท่องเที่ยว เพื่อสร้างให้ประชาชนที่ยกย้ายเข้ามาอาศัยตามเขตที่กำหนดไว้ นั้นสามารถเข้าร่วมกระบวนการพัฒนาการผลิต และสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล (ห้องการพัฒนาชนบทแขวงหลวงพระบาง 2010)

นโยบายการพัฒนาชนบทการสร้างบ้านใหญ่(การสร้างบ้านเป็นหน่วยพัฒนา)ของรัฐบาลลาวมีผลกระทบทั้งด้านบวกและผลกระทบด้านลบ กล่าวคือ ผลกระทบด้านบวกของการพัฒนาที่นำเอาความเจริญมาสู่หมู่บ้าน เช่น ถนน ไฟฟ้า การเข้าถึงตลาดภายนอกในด้านเกษตร และสินค้านอกเกษตรมีมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ได้สร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัว มีการประกอบอาชีพอื่นนอกเหนือจากเกษตร เช่น ร้านค้าในหมู่บ้าน ส่วนผลกระทบในด้านลบอันเนื่องมาจากการยกย้ายจากบ้านเล็กสู่บ้านใหญ่ คือ มีการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจสังคม และวิถีการดำรงชีวิตของชาวบ้านทำให้ชาวบ้านในหมู่บ้านต้องได้มีการปรับตัวในด้านเศรษฐกิจใหม่ การบริโภคสินค้า การลงทุนทั้งทางด้านสังคมและวิธีการจัดการรวมไปถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่เกี่วข้องกับตลาดมากขึ้น และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่มีให้เห็นชัดเจน เช่น เครื่องดื่ม ขนมสำเร็จรูปเป็นถุง ๆ ในร้านค้าหมู่บ้าน และค่านิยมใหม่ที่เข้ามาพ้อมกับคณะกรรมการและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (นางสายพิม จันทร์นวล 2549)

หมู่บ้านพูนสูง เมือง (อำเภอ) หลวงพระบาง แขวง (จังหวัด) หลวงพระบางซึ่งเป็นหนึ่งในหมู่บ้านที่อยู่กระจัดกระจายในพื้นที่สูงและเป็นหมู่บ้านเป้าหมายที่ได้รับการยกย้ายตามนโยบายรวบรวมหมู่บ้านของรัฐบาลในปี ค.ศ. 2009 ให้มาอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่สะดวกต่อการพัฒนาของภาครัฐ หมู่บ้านดังกล่าวประกอบมี 84 ครัวเรือนเป็นหมู่บ้านชนเผ่าม้ง รายได้หลักของชุมชนมาจากการเลี้ยงสัตว์ ส่วนการปลูกข้าวไร่นั้นเป็นเพียงเพื่อบริโภคในครัวเรือน หลังจากการปฏิบัตินโยบายการพัฒนาชนบท (นโยบายรวบรวมหมู่บ้าน) ชนเผ่าม้งจำนวน 84 ครอบครัวยกย้ายมาอาศัยในหมู่บ้านพูนสูงดังกล่าวได้ยกย้ายลงมาอาศัย 7 หมู่บ้าน ในตัวเมืองหลวงพระบาง คือ บ้านดอนเก่า บ้านดอนใหม่ บ้านโคกหวา บ้านหนองชาย หมู่บ้านโพนสะอาด บ้านเมืองงา และบ้านนาสัมพันธ์ ซึ่งใน 7

สำเนาถูกต้อง
Eibcha
(นางสาวฉันทา วงษ์โก)
บุคลากร

หมู่บ้านนี้ผู้วิจัยได้เลือกเอาหมู่บ้านโลกหาเป็นพื้นที่ในการศึกษา เพราะเป็นหมู่บ้านหนึ่งที่มีชนเผ่าม้งลงมาจากหมู่บ้านพวสูงอาศัยมากกว่าหมู่บ้านอื่น ๆ ถึงแม้ว่ารัฐจะมีทางเลือกใหม่ให้กับประชาชนลาวบรรดาเผ่าและให้การช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แต่การดำรงชีวิตยังมีข้อจำกัดในการปรับตัว ซึ่งแต่ละครัวเรือนมีเงื่อนไขแตกต่างกันไปต้องอาศัยในการเรียนรู้และทำความเข้าใจ และใช้ประสบการณ์ช่วยในด้านต่าง ๆ บางครัวเรือนยังไม่มีความสะดวกและไม่ยอมรับวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่ ๆ

ดังนั้นในการศึกษานี้ผู้ศึกษาจึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของชนเผ่าม้งต่อนโยบายการพัฒนาชนบทภายใต้การรวบรวมหมู่บ้านเล็กสู่หมู่บ้านใหญ่ ในด้านการการทำมาหากินและการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและวัฒนธรรมแบบเมืองตลอดจนความหลากหลายทางกิจกรรมต่าง ๆ ในการยังชีพภายใต้ที่ประชาชนกำลังเผชิญอยู่เพื่อได้ตอบคำถามในการวิจัย

1.2 คำถามการวิจัย

การที่รัฐบาลมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาคความยากจนของประชาชนลาวบรรดาเผ่าที่อยู่กระจายไปทั่วทุกพื้นที่ของประเทศโดยใช้แนวทางนโยบายการพัฒนาชนบท (การสร้างบ้านพัฒนา) ชนเผ่าม้งได้มีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพพื้นที่ใหม่อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษานโยบายการพัฒนาชนบทของรัฐในแง่เป้าหมายการสร้างบ้านพัฒนาที่ส่งผลต่อการปรับตัวของชนเผ่าม้ง

1.3.2 เพื่อศึกษาการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของครัวเรือนชนเผ่าม้งอันเนื่องมาจากนโยบายการพัฒนาชนบทของรัฐ

1.4 ขอบเขตในการวิจัย

ในการวิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงการปรับตัวของกลุ่มชาติพันธุ์ม้งจากโครงการพัฒนาชนบทของรัฐ โดยครอบคลุมถึงด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรมของชนเผ่าม้งในพื้นที่ใหม่ตามนโยบายการพัฒนาของรัฐที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันกับชนเผ่าอื่นรวมถึงการตัดสินใจของชนเผ่าม้งในการใช้ชีวิตจากต้นทางตลอดจนไปถึงถิ่นปลายทาง

สำเนาถูกต้อง
โอบต.
(นางสาวณัชชา วงษ์โก)
บุคลากร

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มชาติพันธุ์ม้งจากโครงการพัฒนาชนบทของรัฐในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มประชากรชนเผ่าม้งที่มีโยกย้ายมาจากบ้านพุงสูงเมืองหลวงพระบางแขวงหลวงพระบางที่ลงมาอาศัยในหมู่บ้าน โลกหาเมืองหลวงพระบางตามนโยบายการพัฒนาชนบท ซึ่งมีทั้งหมด 32 ครอบครัวเป็นกลุ่มศึกษา

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดพื้นที่การศึกษา คือ หมู่บ้าน โลกหาเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว ซึ่งเป็นพื้นที่หมู่บ้านที่กลุ่มชาติพันธุ์ม้งลงมาอาศัยมากกว่าหมู่บ้านอื่น ๆ ตามนโยบายการพัฒนาชนบทของรัฐ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงผลของการปฏิบัติโครงการพัฒนาชนบทของรัฐในการในการรวบรวมบ้านเล็กสู่บ้านใหญ่เพื่อสร้างเป็นบ้านพัฒนาที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิตของชนเผ่าม้ง

1.6.2 ทราบถึงการปรับตัวทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชนเผ่าม้งในตัวเมืองหลวงพระบาง

1.6.3 เพื่อนำเอาผลศึกษาไปเสนอต่อแผนกการที่เกี่ยวข้องในการปรับใช้วิธีการพัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อกับหมู่บ้านอื่นที่ได้รับการรวบรวมหมู่บ้านให้เป็นหมู่บ้านใหญ่เช่นเดียวกัน

1.6 นิยามศัพท์

การสร้างบ้านเป็นหัวหน่วยพัฒนา หมายถึงกระบวนการปรับปรุงก่อสร้างหัวหน่วยพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตยประชาชนให้มีความเข้มแข็งด้วยการดำเนินยุทธศาสตร์หันลงก่อสร้างรากฐานการเมือง ติดพันกับการพัฒนาชนบทเพื่อแก้ไขความยากจน และปรับปรุงยกระดับชีวิตการเป็นอยู่ทางด้านวัตถุและจิตใจของประชาชนลาวบรรดาเผ่าอยู่ชนบทให้ดีขึ้น

สร้างบ้านใหญ่ให้กลายเป็นตัวเมืองเล็กในชนบท หมายถึงการรวบรวมหมู่บ้านต่าง ๆ เข้าเป็นหมู่บ้านเดียวเพื่อให้กลายเป็นบ้านใหญ่เพื่อสะดวกต่อการเข้าไปพัฒนาของภาครัฐทางด้านพื้นฐาน โครงสร้าง การผลิตและชีวิตการเป็นอยู่ เช่น ระบบชลประทาน ถนน ไฟฟ้า น้ำสะอาด โรงเรียน สุขศาลา และอื่น ๆ

ตำนานถูกต้อง

(นางสาวณัชชา วงษ์โก)
บุคลากร

การปรับตัวในด้านเศรษฐกิจ หมายถึงการปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงในการหารายได้ของประชาชนเผ่าม้งเพื่อให้สอดคล้องกับรายจ่ายของครัวเรือนเช่น การรับจ้างเป็นแรงงาน การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์

กลุ่มชาติพันธุ์ หมายถึง เป็นกลุ่มคนที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน บรรพบุรุษในที่นี้หมายถึงบรรพบุรุษทางสายเลือด ซึ่งมีลักษณะทางชีวภาพและรูปพรรณ

หมู่บ้าน หมายถึงหมู่บ้านที่ได้รับการรวบรวมจากบ้านเล็กสู่บ้านใหญ่ตามตามนโยบายพัฒนาชนบท

กลุ่มบ้าน หมายถึงกลุ่มชุมชนชนเผ่าตั้งบ้านเรือนกระจายตามพื้นที่ต่าง ๆ โดยยังไม่ได้รับประกาศจัดตั้งให้เป็นหมู่บ้านที่ถูกต้องตามกฎหมายและในการจัดระเบียบทางการปกครอง

การพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูง หมายถึงการดำเนินงานของรัฐและภาคเอกชนรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับการสนับสนุนการช่วยเหลือจากต่างประเทศ ในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนลาวบรรดาเผ่าที่อยู่ชนบท ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำ ฯลฯ การพัฒนาอาชีพ การสาธารณสุข การพัฒนาด้านป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบระดับหมู่บ้าน การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการพัฒนาทางด้านจิตใจของประชาชนลาวบรรดาเผ่า

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานการศึกษามีความครอบคลุมเป็นไปตามหลักการทั้งด้านเนื้อหาของการวิจัย และเพื่อจะช่วยให้ผู้ศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และวิเคราะห์ถึงสภาพการปรับตัวของกลุ่มชาติพันธุ์ม้งจากโครงการพัฒนาชนบทของรัฐ และ เพื่อสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อค้นพบกับบริบทจริงในพื้นที่อย่างชัดเจน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้พิจารณานำหลักการแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวนโยบายการพัฒนาเป็นกรอบและแนวทางในการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดของการวิจัย ซึ่งมีประเด็นตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท
2. แนวคิดเรื่องการปรับตัว
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวฉันทา วงษ์โก)
บุคลากร